

Rapport

Klacht

De heer S. klaagt er over dat het waterschap Zeeuwse Eilanden zijn verzoek om kwijtschelding heeft afgewezen, omdat hij zijn belastingteruggaaf van de rijksbelastingdienst moet aanwenden voor de betaling van de lokale heffingen.

Beoordeling

1. De heer S. heeft bij het waterschap Zeeuwse Eilanden een verzoek ingediend tot kwijtschelding van verschuldigde waterschapsbelastingen over 2008 ad. € 111,51. Tegen de afwijzing van dit verzoek bij beschikking van 8 augustus 2008 heeft hij op 30 oktober 2008 een beroepschrift ingediend bij het dagelijks bestuur van het waterschap. Het verzoekschrift is niet-ontvankelijk verklaard, omdat het buiten de daarvoor geldende termijn was ingediend. Het waterschap heeft het beroepschrift wel ambtshalve beoordeeld. Het beroepschrift is afgewezen op grond van het feit dat de heer S. op 18 juni 2008 een teruggave inkomstenbelasting van € 473 had ontvangen van de Rijksbelastingdienst. Nadat een klacht van verzoeker over deze afwijzing ongegrond was verklaard heeft de heer S. zich gewend tot de Nationale ombudsman.

2. Voor de beoordeling van verzoeken om kwijtschelding heeft het dagelijks bestuur van het waterschap Zeeuwse Eilanden de Leidraad invordering waterschapsbelastingen vastgesteld.

Aantekening 14, behorend bij artikel 26, heeft betrekking op de gevallen waarin geen kwijtschelding wordt verleend en luidt (deels):

"Geen kwijtschelding wordt verleend indien:

(vierde gedachtestreepje)

het aan de belastingschuldige kan worden toegerekend dat de belastingaanslag niet kan worden voldaan. Daarvan is onder andere sprake indien:

.....

c. een verleende teruggave niet is aangewend ter voldoening van de schuld waarvan kwijtschelding wordt gevraagd, tenzij het betreft een voorlopige teruggaaf die niet voor beslag vatbaar is;

.....

"

De door het waterschap vastgestelde leidraad komt hiermee overeen met hetgeen hierover in de Leidraad Invordering 2008 door de rijksbelastingdienst is vastgesteld.

II. Beoordeling

3. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van overheidsinstanties feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Dit betekent dat de motivering van de afwijzing van een verzoek om kwijtschelding van waterschapsbelasting haar grond moet vinden in de toepasselijke Leidraad.

De onder 2 aangehaalde passage uit de Leidraad houdt in dat het waterschap een verzoek om kwijtschelding geheel of gedeeltelijk kan weigeren, als in het betreffende jaar een teruggave is (of nog moet worden) ontvangen, anders dan de voorlopige teruggaaf die niet voor beslag vatbaar is.

Het waterschap heeft de belastingteruggaaf die de heer Van der S. op 18 juni 2008 had ontvangen voor een bedrag van € 473 terecht aangemerkt als een bedrag waarvan de lokale belastingaanslagen moeten worden voldaan. De onderzochte gedraging is behoorlijk

De klacht die de heer Van der S. had ingediend, is om die reden ongegrond.

De Nationale ombudsman merkt nog op dat het in de rede ligt dat de behandelende instantie uitstel van betaling verleent, als ten tijde van de behandeling van het verzoek om kwijtschelding de belastingteruggaaf nog moet worden ontvangen. Zodra duidelijk is welk bedrag aan belastingteruggaaf is ontvangen, kan de behandeling van het verzoek om kwijtschelding worden voortgezet.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van waterschap Zeeuwse Eilanden te Middelburg, is niet gegrond.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond